

ಉಪಕರಿಸುವೆಯಂತೆ ಎಂದಿತು ಕೋತಿ. ಮರೀನಳೊಂದಿಗೆ, 'ರಾತ್ರಿ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ಅಪ್ಪರೆಯರು ಜಲಕ್ಕೆಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹಕ್ಕಿರದ ಕೋಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಬಹ್ಯೇಯಿಂದ ಒಂದು ಕುದುರೆಯ ಬೋಂಬೆ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಬಿಡು. ಅವರು ರಾತ್ರಿ ಬಂದಾಗ ಆ ಬೋಂಬೆಗೆ ಜಿವ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗ್ಗಾರೆ. ಗುಹೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಒಮ್ಮೆಂಬೆ ತರಲು ಒಂದು ಕುದುರೆಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯಿಲ್ಲದ್ದುವರು ಜೋಯಿತ್ತಿದ್ದೇ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮರೀನ ಕುದುರೆಯ ಬೋಂಬೆ ಮಾಡಿ ಕೋಳದ ಬಳಿಯಿಟ್ಟಣ. ಬೆಳಗಾಗುವಾಗ ಕುದುರೆಯ ಕೆನಿಯುವ ದನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅಪ್ಪರೆಯರು ಕೋತಿ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಅದಕ್ಕೆ ಜಿವ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರು.

ಮರೀನಳನ್ನು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಳ್ಳಾಯ್ ತರಲು ಕೋತಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಯಿತು. ಅವಳ ನೇರವಿನಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಮೂರಿಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲಿಡುವಾಗ ಭಯಂಕರ ಸ್ವರೂಪದ ಮಾತ್ರಿಕನೊಬ್ಬ ಎದ್ದು ಬಿಂದ. ಕೋತಿ ಮರೀನಳನ್ನು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆರಲು ಹೇಳಿ ವೇಗವಾಗಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಒಡಿಸಿತು. ಮಾಂತ್ರಿಕ ಭೂಸುಗುಡುತ್ತ ತಾನೂ ಅಪ್ಪೇ ವೇಗವಾಗಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ದಾರಿಯ ನಡುವೆ ಒಂದು ಸುಣಿದ ಗೂಡು ಇತ್ತು. ಸುಣಿದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ತಂಬಿಸಿ ಬೆಂಕ ಹಚ್ಚಿದ್ದಾರು. ಕೋತಿ ಭಾಕಕ್ಕೆಯಿಂದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಗೂಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಹಾರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಹೋಯಿತು. ಮಾತ್ರಿಕನಿಗೆ ಮೇಲೆ ಹಾರಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಸುಣಿದ ಗೂಡಿನೊಳಗೆ ನುಸುಳಿದ. ಒಳಗಿದ್ದ ಬೆಂಕ ಅವನನ್ನು ಸುಟ್ಟಿ ಬೂದಿ ಮಾಡಿತು.

ಮರುಕ್ಕಣವೇ ಸುಣಿದ ಗೂಡು ಮಾಯವಾಯಿತು. ಸಕಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಅರಮನೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮರೀನಳ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಕೋತಿಯ ಒದಲಿಗೆ ಒವ್ವ ರಾಜಕುಮಾರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಮರೀನ ಅಷ್ಟರಿಯಿಂದ ನಿಷ್ಟೆರ್ಗಾದಳು.

'ನನ್ನ ಜೂತಿಗೆಂದ್ದ ಹೋತೆ ಎಲ್ಲ ಹೋಯಿತು? ಈಗ ಹೋಸ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ನೀನು ಯಾರು ಮಾಯಾವಿ?' ಎಂದು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಕೇಳಿದಳು.

ರಾಜಕುಮಾರ ನಷ್ಟನಾಗಿ, 'ನಾನು ಮಾಯಾವಿಯಲ್ಲ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರಾಜಕುಮಾರನೇ. ಈಗ ಸುಣಿದ ಗೂಡಿರುವಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅರಮನೆಯೇ ಇತ್ತು. ಸುಣಿದ ಗೂಡನ್ನಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟಿಹೋದ ಮಾತ್ರಿಕನೇ ನಷ್ಟನ್ನು ಕೋತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ. ರಾಜ್ಯದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ಅಪಹರಿಸಿ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಇರಿಸಿದ. ಕೋತಿಯಾದರೂ ನನಗೆ ನನೆಟಿನ ಶಕ್ತಿ ಹಾಗೆಯೇ ಇತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಪಾರ ಕಲಿಸಿದ ನನಗೆ ಮರು ಜನ್ಮ ಸಿಗಲು ಕಾರಣಾದವಳು ನೀನು. ಹೀಗಾಗಿ ನೀನು ನನ್ನ ರಾಜಿಯಾಗಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಮರೀನಳ ಅರಮನೆಗೆ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರ ಜೋತಿಗೆ ಸುಖಿವಾಗಿದ್ದಾರು.

(ಸ್ವಾಷ್ಟಿಂದಿನ ಕಥೆ)

- ಪ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರ

ರೂಂಡ ಕಂಡ ಕನ್ನ

ರಾತ್ರಿಯೊಂದು ಕನ್ನ ಕಂಡ
ಆಚೆ ಮನೆ ಗುಂಡ
ಹಾಲಿನ ಹೋಳಿ ಚೆನ್ನದ ದೋಣಿ
ತಾನೇರಿದಂತೆ ಕಂಡ.

ರೆರುತ್ತ ಇಳಿಯುತ್ತ ಮುಂದೆ
ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು ದೋಣಿ
ತಾನೇ ರಾಜ ಜೂತಿಗೆ ಹೆಸ್ತಿ
ಅವನಿಗಂತೆ ರಾಜಿ.

ಆಚೆ ಕೆಚೆ ನದಿ ದದ
ನಡುವೆ ದೋಣಿ.
ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಬೆಳಕಿಗೆ
ಮೀಯುತ್ತಿತ್ತು ಧರಣಿ

ಹೋಳಿಯುತ್ತಿತ್ತೆದುರಿನಲ್ಲಿ
ಚಿನ್ನದರಮನೆ
ಗುಂಡ ತಿಳಿದ ಅಂಥ ಸಿರಿಗೆ
ತಾನೇ ರಾಜ ತಾನೆ!

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಬಿರುಗಾಳಿ
ದಾಳ ಏದಿತಾಗ
ಮುಳುಗುವಂಥ ಆ ದೋಣಿಗೆ
ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಅಂಬಿಗ.

ಮಂಚದಿಂದ ದಿಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು
ಗುಂಡ ಕೂಗಿಕೊಂಡ
ದೀಪ ಹಚ್ಚಿ ತಾಯಿ ತನ್ನ
ಎತ್ತಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡ.

- ಪ. ಎಲ್. ಸುಭರತ್ ಜ್ಯಾ ಅಡಿಗ,
ಶಿವಮೊಗ್ಗ